

أعمال إنريكي راميرز سياسية وشعرية الطابع في الوقت ذاته. تشكّل أعمال راميرز (1979*, سانتياغو دي تشيلي؛ يعيش ويعمل بين باريس، بروكسل وسانتياغو دي تشيلي) انعكاساً فريداً لأحوال الإنسانية الراهنة، مرذدة مفهوم الذاكرة والهجرة والانتقال بين ولايات وحالات مختلفة – حالة المزاج، وضعية الأمور، حالة جيوسياسية – وحركة دائمة. لمعرضه الفردي في CCA تل أبيب- يافا، يقدم الفنان ثلاثة أعمال كردة فعل على المساحة الكهفية التي تغطي على الطابق الأرضي في المركز.

La gravedad [جاذبية] عملٌ تأملي يجسد نهج الفنان التفكيري وتوجهه الشعري لموضوعين من بين مواضيع اهتمامه: الاختفاء والغياب. لهذا العمل، استخدم راميرز قطع ورق صغيرة الحجم، بيضاء اللون دون نقوش، والكثير من الخطابات الممسوحة، تحوم وتدور في سماء قاتمة، دون أي إشارة للوقت أو المقاييس. وكما المنشورات السياسية التي تعرّضت للمسح، والتي تحمل ذاكرة مكتومة لخطاب عفا عليه الزمن، تبدو المقصودات مسكونة بحياتها الخاصة: تتحرك برشاقة في تيار هواء أو ماء، حيث تحملها إلى مكان ليس بوسعنا أن نراه. يحيي العمل ذكرى أحداث درامية جسيمة من تاريخ أمريكا اللاتينية، وعلى وجه الخصوص في التشيلي. يجسد العمل الكلمات الضائعة التي لم يتفوه بها الغائبون، والأفكار المنسية، والخطابات التي تُركت معلقة. تُعرض القصيدة التي تحمل عنوان العمل على شاشة بينها مسلاط صوتي، وتنقل المعنى الحرفي والمجازي لعنوانها؛ بكلمات أخرى، هي قصيدة تأملية تتأمل الشعور بالجابية: ذاك الشعور الذي يجعل الأشياء تتساقط وبهاء الأشياء ذاتها.

Wind Project [مشروع الريح]، عملٌ أنتج خضيباً من أجل المعرض، ويعرض هدير الريح الفعلي في مكانين مختلفين هما تل أبيب وغزة. يتم تحويل سرعة الريح في كل موقع إلى تركيبات صوتية بواسطة منظومة محوسبة، حيث تتغير هذه الأصوات وفق تطورات حالة الطقس. وهكذا، تتحول الريح إلى أداة، تقسيم، تركيبة صوتية، حيث يتم تشغيلها كموسيقى للعمل **La gravedad**. تشير لافتة النيون التي تضيء فيها جملة **What Will We Do...** [ما سنفعله...] إلى قصيدة **من أنا، دون منفي؟** (1999) للشاعر الفلسطيني محمود درويش. تسائل هذه الجملة المنزوعة عن سياقها فكرة الاختيار والحرية البشرية، وهي بالأساس انعكاس لأفكار النزوح والحدود والهوية.

ومكرّزاً صدى فيلم **La gravedad**، يدعو العمل إلى النظر نحو المسؤولية البشرية على مدار التاريخ من منظور شاعري. تعرض في الطابق الأرضي مجموعة من أفلام راميرز – **Brises** [نسمات]، **Cruzar un muro** [عبور الجدار]، **Laus la mare e tente'n terro** [امدح البحر وابق على اليابسة]، **La memoria verde** [الذاكرة الخضراء]، و **Un hombre sans image** [رجل بلا صورة] – تعرض في مساحة سينمائية الطابع وهي صالة العرض مارك شيميل متعدد الاستخدامات. «إنريكي راميرز: ما سنفعله...» هو معرضٌ من تنسيق القيمة الزائرة ماري غوتبير. يقام المعرض بدعم من IL.Collection, Fondation Pluriel pour L'Art Contemporain والمركز الثقافي الفرنسي في إسرائيل. الاستضافة مقدمة من صندوق أوتست للفن المعاصر. شكر خاص لأكاديمية بتسليل للفنون والتصميم، القدس، برنامج البكالوريوس.

عבודته الفوليتية وبو בזمن الفيويتية של انريקה راميرز (1979*, سنטיاغو دة צ'ילה؛ חי ועובד בפאריס, בריסל, ובسنטיאגו דה צ'ילה) מעלה הרהור על מצבה הנוכחי של האנושות. אגב כך, מהדהדים בה מושג המחשבה, ההגירה, ההווה של מצבי ביניים – כגון מצב רוח, מצב עניינים, מצב גיאופוליטי – ותנועה מתמדת. בתערוכת היחיד שלו ב-CCA תל אביב-יפו, האמן מציג שלישיית עבודות שנעשו בהלימה לחלל דמוי המערה של הגלריה בקומת הקרקע של המרכז.

La gravedad [כוח הכבידה] היא עבודה הגותית ומהוררת, המציגה גישה ספקולטיבית ופיוטית לשניים מן הנושאים החשובים ביותר מבחינת האמן: היעלמות והיעדרות. בעבודה זו, צילם ראמירז מאות פיסות זעירות של נייר לבן חף מכיתובים כלשהם, כמניינם של נאומים שנמחקו והם מתעופפים ומסתחררים בשמיים שחורים משחור, ללא פרפורים לזמן או לקנה מידה. כמו כרוזים פוליטיים מחוקים, הנושאים איתם זיכרון בלתי כתוב של נאום מיושן, הקטעים נראים כמי שמחוננים בחיים משלהם: הם נעים בזריזות בזרם אוויר או מים, הנושאים אותם למקום שאיננו יכולים לראותו. כמחווה לאירועים דרמטיים בקורות אמריקה הלטינית, וליתר דיוק צ'ילה, העבודה מגלמת מילים של הנעדרים, של הרעיונות האבודים והנאומים שנותרו תלויים באוויר. השיר בעל אותו שם – כוח הכבידה – המושמע לפני ההקרנה מהדהד הן את המשמעות המילולית של כותרתו והן את משמעותה המטפורית; לשון אחר, זהו הרהור על משמעותו של כוח הכבידה: הכוח שגורם לדברים ליפול והחגיגות של הדברים עצמם.

Wind Project [פרויקט רוח], שנוצר במיוחד עבור תערוכה זו, מוצג לצילי משרי הרוח בשני מקומות שונים: תל-אביב ועזה. מהירות הרוח של כל מקום מתורגמת באמצעות תוכנה ליצירות קול המשתנות כל העת בהתאם לשינויים בתנאי מזג האוויר. הרוח הופכת אפוא לכלי מוזיקלי, לתכליל וליצירת קול הפועלת כפסקול של ממש של **La gravedad**. שלט הניאון **What... Will We Do** [מה נעשה...] מתייחס לשיר **מי אני ללא גלות?** (1999) מאת המשורר הפלסטיני מחמוד דרוויש. כשהוא מוצא מהקשרו, משפט זה תוהה על רעיון הבחירה והחופש האנושיים, אך בעצם הוא בגדר הרהור על עקירה, על גבולות ועל זהות. כהד לסרט **La gravedad**, הוא מזמין את הצופה לעיון באורח פיוטי באחריות אנושית.

לחיזוק התצוגה בגלריה של קומת הקרקע, מוצג מבחר סרטים של ראמירז – **Brises** [בריזות], **Cruzar un muro** [לעבור קיר], **Laus la mare e tente'n terro** [שבח את הים והישאר על הקרקע], **La memoria verde** [הזיכרון הירוק] ו-**Un hombre sans image** [איש ללא תדמית] – בחלל דמוי הקולנוע של הגלריה הרב-תכליתית ע"ש מרק שימל.

“אנריקה ראמירז: מה נעשה...” נאצרה על ידי מארי גוטייה, אוצרת-אורחת במרכז, והיא מתקיימת בתמיכת IL.Collection, Fondation Pluriel pour L'Art Contemporain והמכון הצרפתי בישראל. אירוח ניתן על ידי קרן אוטסט לאמנות עכשווית. תודה מיוחדת לבצלאל – אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, התכנית לתואר ראשון.

الأعمال في المعرض (1) La gravedad, 2021-2014. فيديو بالأبيض والأسود يبت في حلقة بدون صوت، 14:43 دقيقة، نصوص فينيل، أحجام متعددة؛ **Wind Project (2)**, 2020. صوت؛ **(3) What Will We Do...** 2022. ضوء نيون، 15x20x100 سم؛ **(4) Brises**, 2008. فيديو ملون مع صوت، 12:49 دقيقة؛ **Cruzar un muro (5)**, 2012. فيديو ملون مع صوت، 5:44 دقيقة؛ **(6) Laus la mare e tente'n terro**, 2019. فيديو ملون مع صوت، 26:27 دقيقة؛ **(7) La memoria verde**, 2019. فيديو ملون مع صوت، 12:58 دقيقة؛ **(8) Un hombre sans image**, 2020. فيديو ملون مع صوت، 8:45 دقيقة؛ كافة الأعمال المعروضة مقدمة من الفنان وميشيل رين، باريس / بروكسل

البرنامج العام — 3 شباط في الساعة 7 مساءً — «في البؤرة: حلقة نقاش حول اعمال انريكي راميرز» مع ماري غوتبير، افي لوبين، وماري شك، يديرها نيكولا ترنسي (الانجليزية)؛ **24 شباط في الساعة 7 مساءً —** عرض **Una historia sin destino** [قصة بلا مصير] (2018)؛ **26 شباط في الساعة 12 ظهراً —** جولة في المعرض (العبرية)؛ **5 آذار في الساعة 12 ظهراً —** جولة في المعرض (العربية)؛ **10 آذار في الساعة 7 مساءً —** عرض **Una historia sin destino** (2018)، تلاه حوار-فنان مع راميرز؛ **12 آذار في الساعة 12 ظهراً —** جولة في المعرض (الانجليزية)؛ **19 آذار في الساعة 12 ظهراً —** جولة في المعرض (العبرية) [اختتام المعرض]. قد تختلف أوقات الأحداث. تابعوا برنامجنا على cca.org.il.

العבודות בתערוכה — (1) La gravedad, 2021-2014. וידיאו לופ שחור-לבן, ללא סאונד, 14:43 דק' וטקסטים על וינيل, מידות משתנות; **(2) Wind Project**, 2020. סאונד; **(3) What Will We Do...** 2021. ניאון, 15x20x100 ס"מ; **(4) Brises**, 2008. וידיאו צבעוני עם סאונד, 12:49 דק'; **(5) Cruzar un muro**, 2012. וידיאו צבעוני, 5:44 דק'; **(6) Laus la mare e tente'n terro**, 2019. וידיאו צבעוני עם סאונד, 26:27 דק'; **(7) La memoria verde**, 2019. וידיאו צבעוני עם סאונד, 12:58 דק'; **(8) Un hombre sans image**, 2019. וידיאו צבעוני עם סאונד, 8:45 דק'; כל העבודות באדיבות האמן ומישל ריון, פאריס / בריסל

תוכנית האירועים — 3 בפברואר, 19:00 — “בפוקוס: שולחן עגול על יצירתו של אנריקה ראמירז” עם מארי גוטייה, אבי לובין ומרי שק, בהנחיית ניקולה טרצי (אנגלית) / **24 בפברואר, 19:00 —** הקרנת **Una historia sin destino** [היסטוריה ללא גורל] (2018) / **26 בפברואר, 12:00 —** סיור בתערוכה (עברית) / **5 במרס, 12:00 —** סיור בתערוכה (ערבית) / **10 במרס, 19:00 —** הקרנת **Una historia sin destino** (2018), ושיח אמן עם ראמירז / **12 במרס, 12:00 —** סיור בתערוכה (אנגלית) / **19 במרס, 12:00 —** סיור בתערוכה (עברית) [נעילת התערוכה]. **זמני האירועים עלולים להשתנות. עקבו אחר תוכנית האירועים שלנו ב-cca.org.il.**

Enrique Ramírez: What Will We Do...

January 20 – March 19, 2022

Political and poetic at the same time, the work of Enrique Ramírez (*1979, Santiago de Chile; lives and works in Paris, Brussels and Santiago de Chile) constitutes a unique reflection on the current state of humanity, echoing the notion of memory, migration, in-between states – as a state of mind, a state of affair, a geopolitical state – and perpetual movement. For his solo exhibition at CCA Tel Aviv-Yafo, the artist presents a trio of works as a response to the cavernous space of the Center's Ground Floor Gallery.

La gravedad [Gravity] is a contemplative and meditative work, a speculative and poetic approach to two of the artist's most important themes: disappearance and absence. In this work, Ramírez filmed hundreds of minuscule pieces of white paper without any inscriptions, many with rubbed off speeches, flying and spinning in a completely dark sky, with no time or scale references. Like erased political leaflets, which carry with them the unspoken memory of an outdated speech, the fragments seem possessed with their own life: they move nimbly in a stream of air or water, which carry them to a place we cannot see. A tribute to dramatic events in the history of Latin American, and more specifically Chile, the work embodies the lost words of the missing, the forgotten ideas, and the speeches that were left in suspension. Displayed in front of the projection, the eponymous poem echoes both the literal and metaphorical meaning of its title; in other words, it is a meditation on the sense of gravity: the one that makes things fall and the solemnity of things themselves.

Wind Project, produced especially for this exhibition,

features the sound generated in real-time by the wind speed of two different places: Tel Aviv and Gaza. The wind speed of each location is converted by software into sound compositions that are constantly changing according to the weather evolution. Thus, the wind is becoming an instrument, a partition, and a sound composition, which works as a very apropos soundtrack for **La gravedad**. The neon sign **What Will We Do...** refers to the poem **Who am I, without exile?** (1999) by the Palestinian poet Mahmoud Darwish. This sentence, which, out of its context, questions the idea of human choice and freedom, is more essentially a reflection on the ideas of displacement, borders, and identity. Echoing **La gravedad**, it invites the viewer to poetically consider the human responsibility in history.

Enhancing the presentation in the Ground Floor Gallery is a selection of films by Ramírez – **Brises** [Breezes], **Cruzar un muro** [Crossing a wall], **Lauso la mare e tente'n terro** [Praise the sea and stay on land], **La memoria verde** [The green memory] and **Un homme sans image** [A man without image] – presented in the cinema-like space of the Marc Schimmel Multipurpose Gallery.

"Enrique Ramírez: What Will We Do..." is guest-curated by Marie Gautier. The exhibition is supported by IL.Collection, Fondation Pluriel pour L'Art Contemporain, and Institut Français d'Israël. Hospitality provided by Outset Contemporary Art Fund. Special thanks to Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem, BFA Program.

Works in the exhibition — (1) **La gravedad**, 2014–2021. Black and white video loop, no sound, 14:43 mins and vinyl texts, variable dimensions; (2) **Wind Project**, 2021. Sound; (3) **What Will We Do...**, 2022. Neon, 100 × 20 × 15 cm; (4) **Brises**, 2008. Color video with sound, 12:49 mins; (5) **Cruzar un muro**, 2012. Color video with sound, 5:44 mins; (6) **Lauso la mare e tente'n terro**, 2019. Color video with sound, 26:27 mins; (7) **La memoria verde**, 2019. Color video with sound, 12:58 mins; (8) **Un homme sans image**, 2020. Color video with sound, 8:45 mins; all works are courtesy of the artist and Michel Rein, Paris / Brussels

Public program — **February 3, 7pm** – "In Focus: A Roundtable on the work of Enrique Ramírez" with Marie Gautier, Avi Lubin, and Marie Shek, moderated by Nicola Trezzi (English); **February 24, 7pm** – screening of **Una historia sin destino** [A story without destiny] (2018); **February 26, noon** – exhibition tour (Hebrew); **March 5, noon** – exhibition tour (Arabic); **March 10, 7pm** – screening of **Una historia sin destino** (2018) followed by an artist talk by Ramírez; **March 12, noon** – exhibition tour (English); **March 19, noon** – Exhibition tour (Hebrew) [last day]. **Times of events may change. Stay tuned to our online program at cca.org.il**